

ΕΤΟΣ 61ον

3 Μαρτίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3118)

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πολλοί έχουν παρεξηγήσει τη διδασκαλία της Ἐκκλησίας γιά τό ἀνθρώπινο σῶμα. Ἐπειδή τονίζεται συχνά ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς παραμελεῖται ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι καί τό σῶμα συμμετέχει ἄμεσα στή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλήστε καί ἡ ἀσκητική θεολογία τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρεται τόσο στήν ψυχή ὥσο καί στό σῶμα.

Τό σῶμα δέν εἶναι φυλική τῆς ψυχῆς ἀπ' ὅπου ἡ ψυχή θέλει νά δραπετεύσει, νά ἐλευθερωθεῖ. Ψυχή καί σῶμα εἶναι ἀρμονικά συνδεδεμένα. Εἶναι χαρακτηριστικά τά λόγια τῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς στή νεκρώσιμη ἀκολουθία: «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, φιλανθρώπως ἐκέλευσας τήν κρᾶσιν καί μίξιν ταύτην, καί τόν ἄρρηκτον τοῦτον δεσμόν». Ὁ Θεός, κινούμενος ἀπό φιλανθρωπία, μέ δική του ἐντολή ἔνωσε τήν ψυχή μέ τό σῶμα σέ ἕναν ἄρρηκτο καί ἀρμονικό δεσμό.

Γιά τό λόγο αὐτό ἀλληλοεπηρεάζονται. Ὅταν ἀγιάζεται ἡ ψυχή, ἀγιάζεται καί τό σῶμα. Καί ὅταν ἁμαρτάνει τό σῶμα, συμμετέχει καί ἡ ψυχή. Εἶναι κοινή ἡ σωτηρία ψυχῆς καί σώματος, δηλ. ὅλου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ βεβαίωση τῆς κοινῆς ἀναστάσεως

Ἡ ἀλληλοεπίδραση σώματος καί ψυχῆς γίνεται καταντη ἀπό τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ. Καί ἡ ψυχή τῆς ἀνθρώπινῆς Του φύσης ἐνδύθηκε ἀθανασία, ἀλλὰ καί τό ἀνθρώπινο σῶμα Του ἐνδύθηκε ἀφθαρσία.

Οὔτε ἡ ψυχή Του, ὡς ἀνθρώπου, ἔμεινε στόν Ἄδη, οὔτε τό σῶμα Του ὑπέστη τή φθορά τοῦ θανάτου. Δηλ. ἀναστήθηκε μέ τήν ψυχή καί τό σῶμα. Εἶναι χαρακτηριστικά τά λόγια τοῦ Χριστοῦ ὅταν οἱ μαθητές του ἀμφέβαλαν γιά τήν Ἀνάστασή Του: «Κοιτάξτε τά χέρια μου καί τά πόδια μου, γιά νά βεβαιωθεῖτε ὅτι εἶμαι Ἐγώ ὁ ἴδιος. Ψηλαφήσατέ με καί δεῖτε· πνεῦμα (δηλ. ἀσώματη ὕπαρξη) δέν ἔχει σάρκα καί ὀστά, ὅπως βλέπετε ἐμένα νά ἔχω· καί πῆρε καί ἔφαγε μπρο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. 5' 12-20)

Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀδυνάτων

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐσιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; «Ἔσονται» γάρ, φησὶν, «οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἑν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ὑποτάσθητε γὰρ τιμῇ· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃ τινὰ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.

στά τους» (Λκ. 24, 30-43). Ἐν αὐτῇ ἀνάστασιν τοῦ σώματος Του δὲν εἶχε ἀνάγκη τροφῆς, ὅπως τὸ ἔκανε γιὰ νὰ πείσει τοὺς μαθητὲς του ὅτι καὶ τὸ σῶμα Του συμμετεῖχε στὴν Ἀνάστασίν Του.

Ὁ ἀπ. Παῦλος, βασιζόμενος στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονός τῆς κοινῆς ἀναστάσεως ὅλων τῶν πιστῶν καὶ γράφει: «Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν» (Α΄ Κορ. 15, 53). Ὅτι δηλ. πρέπει ὁ φθαρτὸς καὶ θνητὸς ἄνθρωπος νὰ ντυθεῖ τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν ἀθανασία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ὥστε νὰ συμμετάσχει στὴν κοινὴ ἀνάσταση «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ ὄχι «εἰς ἀνάστασιν κρίσεως».

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἐγίνε γιὰ νὰ δοξάζεται ὁ Θεός

Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει ὅτι τὸ σῶμα μας ἐγίνε γιὰ νὰ δοξάζουμε τὸν Κύριο· «τό δὲ σῶμα... τῷ Κυρίῳ». Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου, εἶναι δεκτικὸ χάριτος καὶ ἁγιασμοῦ. Μὲ τὴν μετάληψιν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου στή θ. Λειτουργία, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα μετέχει στὴ χάριν τῆς ἀναστάσεώς Του, διότι γίνεται μαζί μέ τὴν ψυχὴ μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει: «Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη Χριστοῦ;» Καὶ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα γίνεται κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἀναπαύεται στὸν Υἱὸ καὶ ἀγιάζει ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Αὕτη τὴν ἀλήθειαν ἐπιβεβαιώνει πάλι ὁ Ἀπόστολος: «Δὲν ξέρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς μέσα στὸν ὁποῖο κατοικεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα;» Μὲ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δοξάζουμε τὸν Θεὸ μέσα στὸ σῶμα μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά δέν συμφέρουν ὅλα. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά ἐγώ δέν θά ἀφήσω τόν ἑαυτόν μου νά ἐξουσιασθῇ ἀπό τίποτε. Τά φαγητά εἶναι γιά τήν κοιλιά, καί ἡ κοιλιά γιά τά φαγητά· ὁ Θεός θά καταργήσῃ καί αὐτήν καί ἐκεῖνα. Ἀλλά τό σῶμα δέν εἶναι διά τήν πορνείαν· εἶναι διά τόν Κύριον καί ὁ Κύριος διά τό σῶμα. Ὁ δέ Θεός καί τόν Κύριον ἀνέστησε καί ἐμᾶς θά ἀναστήσῃ διά τῆς δυνάμεώς του. Δέν ξέρετε ὅτι τά σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νά πάρω λοιπόν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ καί νά τά κάνω μέλη πόρνῆς; Μή γένοιτο. Δέν ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πού προσκολλᾶται εἰς τήν πόρνην εἶναι ἓνα σῶμα μέ αὐτήν; Διότι θά γίνουν, λέγει, οἱ δύο μία σάρκα. Ἐκεῖνος δέ πού προσκολλᾶται εἰς τόν Κύριον εἶναι ἓνα πνεῦμα μέ αὐτόν. Ἀποφεύγετε τήν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα πού κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔξω ἀπό τό σῶμα, ἐκεῖνος ὅμως πού πορνεύει, ἁμαρτάνει πρὸς τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ δέν ξέρετε ὅτι τό σῶμά σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού εἶναι μέσα σας, καί τό ὅποιον ἔχετε ἀπό τόν Θεόν καί δέν ἀνήκete εἰς τούς ἑαυτοὺς σας; Ἐχετε ἀγορασθῇ ἀντί τιμῆματος. Δοξάσατε λοιπόν τόν Θεόν διά τοῦ σώματός σας καί διά τοῦ πνεύματός σας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Θεός μέ τή χάρη Του δοξάζει τό ἀνθρώπινο σῶμα

Δέν δοξάζουμε μόνο ἐμεῖς τόν Θεό μέσα στό σῶμα μας, ἀλλῆ καί ὁ Θεός ὁ ἴδιος δοξάζει τό σῶμα μας. Εἶναι χαρακτηριστικά τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ στήν Ἀρχιερατική Του προσευχή πρὸς τόν Θεό Πατέρα Του, «τώρα λοιπόν, ἐσύ Πατέρα, δόξασέ με κοντά σέ σένα μέ τή δόξα πού εἶχα κοντά σου προτοῦ νά γίνει ὁ κόσμος» (Ἰω. 17, 1). Ἀλλῆ καί στό αἶτημά Του, «Πάτερ, δόξασόν σου τό ὄνομα», ὁ ἄναρχος Πατέρας Του εἶπε: «Καί ἐδόξασα καί πάλην δοξάσω» (Ἰω. 12, 28).

Εἶναι συγκληονιστικό τό πῶς ὁ Θεός δοξάζει τόν ἑαυτό Του στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Υἱοῦ Του. Ὁ Χριστός ἀνέβηκε στό Σταυρό καί τό ἀναμάρτητο σῶμα Του σταυρώθηκε γιά νά δοξασθεῖ ὁ οὐράνιος Πατέρας Του, νά γίνει τό θέλημά Του καί νά σωθεῖ ὁ κόσμος. Καί μέ τή θυσία αὐτή τοῦ Υἱοῦ δοξάσθηκε ἡ ἀνθρώπινη φύση. Διότι μετά τήν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος καί μετά τήν ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς κάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, ὅχι μόνο ὡς Θεός ἀλλῆ καί καί ὡς ἄνθρωπος.

Καί ὅλοι ἐμεῖς προσδοκοῦμε, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, νά συμμετάσχουμε μέ τήν ψυχὴ καί μέ τό σῶμα σ' αὐτὴ τὴ δόξα τοῦ Θεανθρώπου, ὥστε νά ἐπιβεβαιώνεται ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου ὅτι «ὁ Κύριος τῷ σώματι», δηλ. ὅτι καί ὁ Θεός θά δοξάσει τό σῶμα μας στή Βασιλεία Του.

3 Μαρτίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Ευτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου των μαρτύρων, Θεοδωρήτου ιερομάρτυρος.

Ήχος: πλ. β' – Έωθινόν: ΣΤ' – Απόστ.: Α' Κορ. στ' 12 - 20 – Εὐαγγέλιον: Λουκά. ιε' 11-32.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Μαρτίου, τῆς Ἀπόκρεω.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. ν' 8 - θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Σημεῖα στή γῆ γιά τή δόξα τοῦ σώματος

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἄφησε ὀρισμένα σημεῖα ὥστε νά ἔχουμε ἐμφανή μαρτυρία γιά τή δόξα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἀπό τόν Θεό. Πρῶτο σημεῖο εἶναι τά θαύματα ἀπό τό ἄγγιγμα καί τή σκιά τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ἀγίων ἐν ζωῇ. Δεύτερο σημεῖο εἶναι ἡ εὐωδία καί ἡ θαυματουργική ἐνέργεια τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας πού ἐκτίθενται σέ προσκύνηση στούς πιστούς.

Ἀντίθετα, ἡ συμμετοχή τοῦ ἀνθρώπινου σώματος σέ πράξεις πού προσβάλλουν τήν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ ταυτόχρονα ἀτιμάζουν καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου ὡς θείου δημιουργήματος. Ὁ ἀπ. Παῦλος λέει ὅτι «τιμῆς ἡγοράσθητε», δηλ. ἐξαγορασθήκαμε ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας μέ τήν τιμή τοῦ Τιμίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν δυστυχῶς μέ τίς πράξεις μας δέν ὑπολογίζουμε τήν ἀνεκτίμητη δωρεά τοῦ Κυρίου, τότε τό σῶμα μας συμμετέχει στή φθορά καί τό θάνατο χωρίς ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ, Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Λειτουργικά καί κατανυκτικά κείμενα

Δώδεκα κείμενα πού ἀναφέρονται στήν πνευματική προετοιμασία τοῦ πιστοῦ κατά τή Μεγ. Τεσσαρακοστή, τήν καρδιά τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Λιόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr